

ادامه از صفحه اول

قرن آدم‌ها و آرمان‌ها

حکومت مردان کوهستان سسی یرا مایسترا که زمانی تحسین ژان پل سارتر را برانگیخته بودند، بعد از چند سال به سرکوب مردم متوسل شد؛ اما سطح بهادشت رایگان و آموزش در این کشور نزدیک به بالاترین استانداردهاست. حالا فرض کنیم در کوبای باتیستا، انقلابی رخ نمی‌داد. چه می‌شد؟ مگر در خیلی از کشورهای آمریکای لاتین و آمریکای مرکزی و دوترتر از آنها در آفریقا و آسیا که انقلابی رخ نداد چه گذشت؟ در آرژانتین ژنرال خورخه ویدلا ده‌ها هزار نفر کشته یا مفقود شدند. فقر و بیماری و گرسنگی و دیکتاتوری هنوز در بسیاری از کشورهای آمریکای لاتین و آمریکای مرکزی حکم‌فرماست. در برزیل، به عنوان کشور کودتاها، با کودتا پشت کودتا، از کشته، پشته ساخته می‌شد. در آنها انقلاب نشد. آنها تقریباً به‌تمامی در چرخه مبادله سرمایه‌داری جهانی و اتفاق با غرب باقی ماندند. بگذریم که چند سالی است برزیل و آرژانتین بعد از چندین دهه مسیری تازه را تجربه می‌کنند اما مگر اوضاع اکثر این کشورها بهتر از کوبای امروز است؟ پینوشه، دموکراسی برای شیلی به ارمغان آورد یا رفاه؟ یا اگر در فلسطین، الفتح و جبهه آزادی‌بخش شکل نمی‌گرفتند و مقاومتی نمی‌شد و عرفات و دیگران قیام نمی‌کردند، چه می‌شد؟ مردم فلسطین زیر حکومت اسرائیل به سعادت می‌رسیدند یا باز هم اسرائیل با حمایت‌های دنیای سرمایه‌داری هکتارهاکنار اراضی ساکنان فلسطین را اشغال و کشتار می‌کرد تا روزبه‌روز به قطع‌نامه‌های سازمان ملل دهن‌کجی کند و به ریش همه بخندد. چین، بدون مائو، با همه جنایت‌های هولناک حیرت‌انگیزی که کرد، امروز چه می‌توانست باشد؟ آفریقای سیاه بدون ماندلا و نهضتش چگونه بود؟ پاسخ روشنی به این پرسش‌ها نمی‌توان داد؛ اما یک چیز روشن است: آنها هم که با نظم مسلط همراهی کردند و حال به شکل تسلیم یا همکاری در این نظم ادغام شدند، باز هم پهرای نبردند. فقر و سرکوب و گرسنگی و بی‌کاری در خیلی از این کشورها، در آفریقا، آسیا و آمریکای لاتین همچنان بیداد می‌کند. در خیلی از کشورها، از اتحاد جماهیر شوروی تا چین و هند و الجزایر هم کارنامه حکومت‌ها روشن یا لالاق تا حدی روشن است. برخی مانند شوروی و استالینیسم مخوف و وحشتناک، حکومت ترس و دلهره به راه انداختند؛ برخی دیگر نیز مانند هند، بعد از گاندی به مسیری رفتند که دموکراسی بزرگ و اقتصادی شکوفنده را به راه انداختند. سرنوشت این کشورها و این انقلاب‌ها هریک به گونه‌ای متفاوت رقم خورد.

مسئله، دفاع از کاسترو یا کسانی مثل او نیست؛ مسئله این است که او و خیلی کسان دیگر مانند او، معمولاً پریاپه میزان نزدیکی و دوری و میزان مصالحه و منازعه‌شان با جهان مسلط و به‌ویژه غرب، ارزیابی و قضاوت می‌شوند. نه الزاماً آنچه انجام داده‌اند. آنها مردان بد قرن بیستم بودند؛ چون منافع غرب را به خطر انداختند. سرکوبی که در کوبا رخ داد، اگر کمتر از دیگر کشورهای لاتین نباشد، احتمالاً بیشتر نیست؛ اما نام کاسترو و کوبا بیشتر از ویدلا و آرژانتین شنیده می‌شود. این شاید به‌خاطر فاصله میان واقعیت حکومت او و امثال او و شعراهای انقلابی باشد؛ اما اگر نقضانی در کشورهای آنان است، آیا علت آن نقصان انقلابی است که کرده‌اند و آرمان‌هایی است که در انداخته‌اند؟ اگر چنین بود، باید اوضاع آنهایی که در آفریقا و آمریکای لاتین و آسیا انقلاب نکرده‌اند، بهتر از آنها می‌بود؛ که نیست. نسل مردان بزرگ قرن بیستم، در مواجهه و رودررویی با نظم مسلط جهانی، نام یافتند. این مردان و زنان آرمان‌های جامعه خود را پروردند. برای آرمان‌های خود، آرمان‌هایی که در یک ملت توسعه یافت، جنگیدند. هویتی برای ملت خود به نمایش گذاشتند که مستقل از هویت دولت‌ها نه قدرت‌منا یافت. شاید حاصل کار اکثر آنان، نه تماماً سعادت ملت‌ها بود و نه تماماً نگون‌بختی و سقوط؛ در جاهایی توفیق یافتند و در جاهایی نه؛ اما اینها واقعیت داشتند. هرچه بود، آرمان‌های بزرگ را پی جستند و راه‌های بلندی را نشان دادند. جهان، بدون این مردان، بسیاری از آرمان‌هایش را فراموش می‌کرد؛همان‌گونه که امروز در دنیای جهانی‌شده رسانه‌ای قرن بیست‌ویکم، آرمان‌های ملت‌ها، تحت قیادت جهان غربی‌شده، بی‌گفتنار رقیب، در مسیر فراموشی است؛ مگر آرمان‌هایی که در نظم نوین بین‌الملل و دنیای رسانه‌ای‌شده، تبلیغ می‌شود و به کار بسط قدرت می‌آید.

آگهی دعوت به تشکیل مجمع عمومی عادی

مؤسسه شیخ بهایی عاملی به شماره ثبت ۰۰۱۷۵۹۷۵۳۶

از کلیه سهامداران دعوت می‌شود

در جلسه مجمع عمومی عادی به طور فوق العاده

که در ساعت ۱۶ مورخ ۰۹/۲۲/ ۹۵ به آدرس

تهران خیابان شیخ بهایی شمالی- خیابان

امداد غربی پلاک ۵- طبقه ۴ تشکیل می‌شود

حضور به هم رسانند.

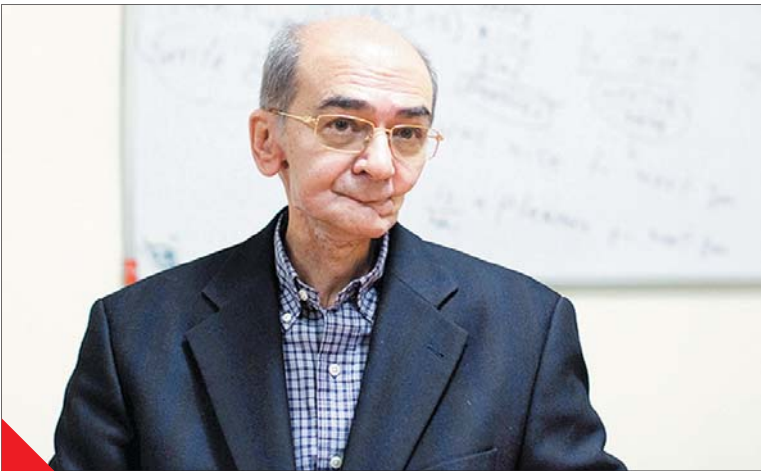
دستور جلسه: ۱- انتخاب اعضای هیأت‌مدیره و

بازرسی ۲- تصویب ترازنامه و حساب سود و زیان

۳- انتخاب روزنامه کثیرالانتشار ۴- سایر موارد

برکشلی در گفت وگوبا «شرق» از تبعات مخالفت احتمالی کشور غیر عضو با مواضع اوپک خبر داد

فندک روسیه زیر آتش جنگ نفت

علیرضا یوسفی رستمی، شرق

شرق: فریدون برکشلی، کارشناس برجسته نفت است که در وین، محل برگزاری صدوفتادویکمین نشست اوپک، نشست و اوضاع را رصد می‌کند. در گفت‌وگوی خود با «شرق» از نقش مهم روسیه در مذاکرات می‌گوید که در نشست‌های قبلی بعد از نظاره به همراهی دبه کرده و از عربستانی می‌گوید که برای جنگ‌هایی که در خاورمیانه به راه انداخته، به پول نفت نیاز دارد تا اختلافات داخلی و خارجی که عمده آن با ایران است، ۲۰ سؤال برای برکشلی فرستاده شده بود که به صلاححید این کارشناس در پنج سؤال خلاصه شد. این گفت‌وگو ماحصل آن پنج سؤال است که به دلیل ادغام سوالات خواندنی‌تر هم شده است:

اضافی برای عرضه نفت در اختیار ندارد، خواهان فریز شده، حال آنکه بدون فریز هم این کشور نفت بیشتری نمی‌تواند تولید کند. بنابراین، هم‌اکنون جو غالب به نفع کاهش تولید است تا فریز، اما طرح کاهش، خود اختلاف‌ساز است، زیرا اعضای اوپک هنوز هم عربستان را به‌عنوان یک تولیدکننده شاور تلقی می‌کنند و بنابراین همان‌گونه که در پرتو کاهش یا حذف تولید یک یا تعدادی از اعضا، عربستان با افزایش تولید خود، فقدان تولید آنان را جبران می‌کند، لازم است که با بازگشت آن اعضا به بازار جهانی، عربستان نقش شاوروی خود را ایفا کند و با عقب‌نشینی از بازار، راه را برای بازگشت طبیعی آن دسته از اعضا باز کند، اما عربستان خواهان کاهش جمعی از سوی تمام اعضاست که نقشی در افزایش تولید نداشته‌اند.

آیا کاهش تولید که موضوع اصلی کشورهای حاضر در نشست است، امکان تحقق دارد؟ به‌ویژه با عربستان؟

همان‌طورکه عنوان شد، موضوع عمده در مذاکرات راهکارهای افزایش قیمت جهانی نفت است، اما مکانیسم این افزایش قیمت که طبعاً از طریق کاهش عرضه نفت قابل حصول است، این مکانیسم حائز اهمیت است. آیا عربستان که نزدیک به ۸۰ درصد سهم تولید ایران را در دوران تحریم به دست آورده، باید در یک فرایند تدریجی بازار را به سود ایران ترک کند، اگر اعضای اوپک در یک فرایند جمعی تولید خود را به سود بازگشت ایران کم کنند، نقش روسیه و تولیدکنندگان خارج از اوپک در گجای طرح مدیریت بازار اوپک تعریف می‌شود. عربستان در چنین فراسازی و پرهیزانه خود را در بین و سوریه درگیر کرده و به ناچار لازم است به خریدهای تسلیحاتی پرهزینه‌ت دهد. واشنگتن از حمایت بی‌چون و چرای خود از حاکمان ریاض دست کشیده و عربستان اینک با یک افسردگی سیاسی و منطقه‌ای مواجه است. کمکشک‌های درون خانواده سلطنتی کار را بیش‌ازپیش دشوار کرده است. ایران مدیریت پرهیزانه خود را به دلیل خوب دریافته است. عربستان هرگونه حمله یا انتقاد جدی علیه آل‌سعود را سخت یا باقی خود در مغایرت می‌بیند. برای عربستان در پایان هر اجلاس بیانه‌ای که حیات از مواضع مشترک و همسو با ایران دارد حائز اهمیت است، اگرچه تحقق آن به‌ندرت اتفاق می‌افتد. درحالی‌که جمهوری اسلامی ایران عمده‌تا نب به دلیل سیاسیّت خاصی نسبت به همکاری روسیه ندارد، عربستان نسبت به همکاری روسیه جدی است. عربستان تنها در شرایطی از ضرورت همکاری با روسیه دست برمی‌دارد که مسکو حمایت نظامی خود از بشار اسد را به طور جدی کاهش دهد. این ملاحت‌ها ازجمله ابعاد مهم ژئولیتیک نفتی خاورمیانه است. با توجه به آنچه در سال‌های اخیر گذشته و عربستان به‌عنوان فعال مایشا با همدستی دبیرکل سابق محبوبش، آقای البدری در اوپک انجام می‌داده، اینک برای پذیرش شرایط جدید با ورود قدرتمند ایران مشکل پیدا کرده است. اوپک اکنون در سه پایتخت در حال مذاکره و رایزنی است، دوحه، الجزیره و البته وین، مقر دبیرخانه اوپک. عربستان قطر را به‌عنوان مقبر رایزنی‌های عربی خود قرار داد که پس از دو دوره مذاکره با ناکامی مواجه شد. پایتخت دیگر، الجزیره بود که براساس سوابق تاریخی تجربه موفقی در حل‌وفصل اختلافات میان اعضای اوپک دارد. اولین اجلاس سران اوپک در سال ۱۹۷۶ در الجزایر تشکیل و در همان سال اختلافات ایران و عراق حل‌وفصل شد. لیکن عمده تصمیمات ماه‌های گذشته در محل دبیرخانه اوپک در وین صورت پذیرفت.

آه هواره نام چهار کشور در نشست‌های اوپک و عراق، ایران به‌عنوان کشوری که ه‌ربار به فریز «نه» گفته و خواهان بازگشت به سهمیه پیش از تحریم‌هاست، روسیه به‌عنوان کشوری که خود را همراه با سیاست‌های اوپک می‌داند اما در لحظه‌های آخر دبه کرده است، عربستان هم مانند روسیه که همواره در آخر نشست‌ها به نفع خود زیر میز می‌زند و عراق هم مانند ایران که دنبال سهم خود از بازار است، درحال حاضر مواضع این کشورها را بررسی کنید.

ساده‌ترین پاسخ به مواضع چهار کشور موضوع سؤال جناب‌عالی درباره روسیه است. روسیه در پشش گاز و دیپلماسی خطوط لوله گاز، بسیار پیچیده و سیاسی برخورد می‌کند. گاز طبیعی روسیه برای رسیدن به مقصد نهایی در اروپا می‌بایستی از هفت مرز در اروپا عبور کند؛ بنابراین روسیه در بخش انتقال گاز طبیعی در اروپا قدرتمندانه رفتار می‌کند. اروپا بابت ۳۴ درصد از گاز مصرفی خود به گاز روسیه وابسته است؛ اما در بخش نفت سیاست مسکو روشن است. این کشور می‌خواهد تا اوپک دشواری‌های تعادل بازار را به دوش گیرد و روسیه نفت خود را به بهترین قیمت به بازار عرضه کند. اوپک سال‌هاست می‌کوشد روسیه را با خود همراه کند و مدیریت بازار به صورت جمعی انجام شود. پس از فروپاشی اتحاد جماهیر شوروی، ایران تلاش کرد جمهوری آذربایجان و قزاقستان را به سازمان اوپک وارد کند ولی عربستان مخالفت کرد و جمهوری‌های تازه استقلال یافته را نامطمئن و احتمالاً بی‌ثبات دانست؛ البته نگرانی اصلی عربستان از عضویت این کشورها، احتمال تقویت موقعیت ایران در اوپک بود. لازم به توضیح است که وزیر وقت هم در بیان و انتقال موضوع توضیح عملی کرد. عراق از زمان حمله اول آمریکا تا حمله بعدی که در سمرنگونی صدام انجامید، تحت تحریم نفتی آمریکا و شواری امنیت سازمان ملل قرار داشت؛ به‌طوری‌که در طول تحریم در چارچوب برنامه نفت در برابر غذا، تولید عراق هرگز از ۹۰۰ هزار بشکه در روز تجاوز نکرد. پس از بازگشت عراق به بازار، این کشور درخوش‌است کرد تا کاملاً خارج از نظام سهمیه‌بندی اوپک باقی بماند؛ تا بتواند صنعت نفت خود را بازسازی کند. در ۱۲ سال اخیر، عراق با تدوین و اعمال چارچوب‌های قراردادی جدید، حجم بالایی از سرمایه‌گذاری بین‌المللی را جذب کرد و تولید خود را به بالای چهار میلیون بشکه در روز رساند و چون مصرف داخلی این کشور پایین است، رقم صادرات بالا است. داخلی این کشور برای نفت خود قرار داد، تا زمان دستیابی به اهداف بلندمدت و استراتژیکی خود برنامه‌ریزی کرد. در واقعیت تولید نفت در ایران برای انتخاب بارکیندو برای دبیرکلی اوپک هم منبعث از همین اصل ضرورت یک خانه‌گتانی جدی و بازنگری در سیاست‌های اوپک درون سازمان بود. ایران اعتقاد دارد که اوپک باید به اصول مندرج در اساسنامه خود بازگردد و سقف تولید مصوب و سهمیه‌های رسمی را برای تصمیمات آتی خود قرار دهد؛ البته در مقطعی تقاضای جهانی نفت با شتاب زیادی افزایش پیدا کرد و در طرف عرضه، نفت ایران تحریم شد، لیبی و نیجریه هم بخشی از تولید نفت خود را از دست دادند و در این میان اعضای اوپک به‌ویژه عربستان و تولیدکنندگان غیرووپک به‌ویژه روسیه به شدت تولید خود را افزایش دادند و در این میان نفت‌های غیرمتعارف به‌خصوص نفت شیل در حجم ۶۰۰ هزار بشکه در روز وارد بازار شد. حالا که بازار از نفت اشیاع شده و قیمت‌های جهانی از سال ۲۰۱۴ حدود دوسوم کاهش یافته‌اند، لازم است کشورهایی که تولید خود را بالا برده‌اند، به سقف تولید مصوب خود در اوپک برگردند. البته در این میان جمهوری اسلامی ایران به‌سال‌ها تحریم نفتی بوده، لازم است تا زمان دسترسی به تولید دوران قبل از تحریم، از این کاهش تولید جمعی مستثنا شود؛ همچنین ایران لازم است فرصت کافی در اختیار داشته باشد تا دوره‌ای را هم که تولید نداشته است، جبران کند. کشورهای عضو اوپک و حتی روسیه در یک سال گذشته بیشترین فشار را بر ایران وارد کردند تا ایران را متقاعد کنند به طرح مورد نظر عربستان مبنی بر پیوستن همه اعضا از جمله ایران به کاهش پیشنه‌ای

بپیوندند. حتی در فضای مجازی و مطبوعاتی و خبری می‌کوشند ایران را مسئول به‌توافق‌نرسیدن و شکست اوپک در ایجاد ثبات در بازار جلوه دهند؛ اما ایران هم با تلاش و رایزنی با کشورهای اوپک، فشار سعودی‌ها را خنثی کرد.

برای عربستان نفت منشأ قدرت و عامل فشار و چانه‌زنی با کشورهای عضو اوپک و مصرف‌کنندگان است، در حقیقت ایران در بیشتر موارد عامل اصلی کنترل سیاست‌های قلدرمنشانه عربستان بوده است. از ۲۰۱۵ عربستان به‌تدریج فشار خود بر ایران را برای پیوستن به طرح فریز یا پذیرش کاهش متناسب تولید نفت آغاز کرد که ایران با قدرت در مقابل آن ایستاد و مسئولیت را متوجه عربستان کرد. در شرایطی که ایران مرتب حوزره قدرت و نفوذ منطقه‌ای خود را افزایش می‌دهد و درحال‌حاضر در قدرتمندترین شرایط ژئولیتیکی قرار دارد، عربستان در ضعیف‌ترین موقعیت خود در دهه‌های اخیر است؛ چند جنگ پرهزینه، هزینه‌های نظامی سنگین، اختلاف در خانواده سلطنتی و درگیری‌های عمیق بین نزدیک به هفت هزار شاهزاده در شرایطی که جوان‌ترین ولیعهد کشور ۷۸ساله است. عربستان نابخرانده در چندین جبهه خود را درگیر کرده و جبهه‌های متعددی را باز کرده که از کنترل ریاض خارج است.

آه هرچه به نشست اوپک نزدیک‌تر می‌شویم، مواضع کشورها هم وضوح بیشتری می‌یابد. شما به‌عنوان یک کارشناس چه نتیجه‌ای را برای روز پایانی اوپک پیش‌بینی می‌کنید؟

همان‌طور که گفته شد در شش ماه گذشته رایزنی‌های سنگین و بی‌وقفه‌ای بین اعضای اوپک در جریان بوده، محور و کانون اصلی رایزنی‌ها هم ایران و عربستان در سازمان اوپک و روسیه خارج از اوپک بوده‌اند.

تا آنجاکه به شرایط و روابط داخلی و درون‌سازمانی اوپک مربوط می‌شود، ایران ضمن حمایت از تلاش سازمان اوپک برای اثاب بازار، در کاهش یا طرح فریز مشارکت نخواهد داشت و تا مقطعی که تولید ایران به سطح ۴۰۲ میلیون بشکه در روز نرسد، اوپک انتظار کاهش از ایران نخواهد داشت؛ البته این امر شامل لیبی هم خواهد شد که در پنج سال گذشته به دلیل جنگ‌های داخلی بخشی از ظرفیت تولید خود را از دست داده است. مشکل اصلی اوپک با تولید خواهد بود؛ روسیه در گذشته بارها تا آخرین لحظه با اوپک کنار آمده و در مرحله آخر و پس از اینکه اوپک را در مقابل عمل انجام‌شده قرار داده، خود را از معاللات سازمان اوپک عقب کشیده است؛ بنابراین این‌بار عربستان و اوپک از روسیه انتظار تضمین عملیاتی دارند.

درحین بازار جهانی نفت با چالش‌ها و ابهامات دیگری نیز مواجه است؛ پدیده انتخاب رئیس‌جمهوری جدید آمریکا و ابهام در سیاست‌های خاورمیانه‌ای او و بازار نفت و سطح قیمت‌ها، تا حد زیادی بر سیاست‌های نفتی کشورهای عضو اوپک تأثیرگذار است. مواضع دونالد ترامپ در قبال نفت شیل نیز در ماه‌های آ ابهام قرار داد، چنانچه دولت جدید آمریکا خواهان حفظ یا افزایش شیل‌اولیل باشد، قیمت مورد نظر آمریکا برای حفظ تولید در سطح ۷۰۰۶ دلار در بشکه خواهد بود، چنانچه اولویت آمریکا شیل‌اولیل نباشد، قیمت‌های پایین‌تر نیز می‌تواند نظر آمریکا را تأمین کند. دوشنبه ۲۸ نوامبر و تنها دو روز مانده به اجلاس وزرای نفت اوپک که در ۳۰ نوامبر برگزار خواهد شد، کارشناسان ارشد اوپک در محل دبیرخانه اوپک جلسه تشکیل خواهند داد. روسیه که ابتدا برای شرکت در جلسه کارشناسان ارشد اعلام آمادگی کرده بود، دبیرخانه اوپک را بی‌خبر گذاشته است. جمعیت شوروی همکاری خلیج فارس با رشد بالایی در حال افزایش است، شوروی همکاری خلیج فارس در ۱۰ سال آینده ۵۰ میلیون جمعیت خواهد داشت با رشد بالای مصرف انرژی در آینده‌ای نه‌چندان دور به مصرف‌کننده عمده انرژی تولیدی خود تبدیل خواهد شد و نفت کمتری برای عرضه بین‌المللی در اختیار خواهد داشت؛ بنابراین اوپک لازم است فراتر از نوسانات کوتاهمدت، نسبت به اهداف بلندمدت و استراتژیکی خود درازد.

یکی از اهداف مهمی که لازم است اوپک به آن توجه کند، تشکیل اجلاس سران اوپک خواهد بود. سازمان اوپک و بازار جهانی نفت دست‌خوش تحولات مهمی شده‌اند. از زمان آخرین اجلاس سران اوپک در سال ۲۰۰۷ در ریاض، دو کشور به عضویت سازمان اوپک درآمدند و برای اولین‌بار تعداد اعضای سازمان به ۱۴ رسید. سقوط قیمت جهانی نفت که در کمتر از شش ماه پنج تریلیون دلار را از کشورهای تولیدکننده نفت به کشورهای مصرف‌کننده منتقل کرد، تحولات مهم در خاورمیانه، درگذشت رهبران مهم و تأثیر گذار اوپک پیرزندات شازور و عبدالله جمعلی دلایل مهم برای برگزاری یک اجلاس سران برای بازسازی زخم‌های دیرین اعضا هستند. آنچه امروز واضح است، این است که بین ژنگنه حتی یک قدم از اهداف و سیاست‌های خود عقب نخواهد نشست. امکان موفقیت اوپک در مدیریت بازار ایک تابعی از مواضع روسیه است. در صورت مخالفت روسیه، یک جنگ نفت واقعی دور در انتظار نیست. ضرب موفقیت اجلاس ۳۰ نوامبر با افت‌وخیزهایی همراه بوده؛ اما از هفته قبل تاکنون امکان موفقیت تا حدی تقلیل پیدا کرده است؛ ولی امتیاز این رویه از رایزنی‌ها در آن است که در راستای ادبیات سیاسی و روش پیشبرد کارها در سازمان اوپک است. در سازمان اوپک مهم‌ترین تصمیمات می‌تواند در شرایط سخت‌ترین و طبعاً نظیر سیاسی این اعضا شکل بگیرد. تیم اجلاس اوپک ایران هم قوی و کارکشته است.

برکشلی در گفت وگوبا «شرق» از تبعات مخالفت احتمالی کشور غیر عضو با مواضع اوپک خبر داد

فندک روسیه زیر آتش جنگ نفت

بورس

بازار بی‌نقشه

● در معاملات روز یکشنبه، در مجموع دو بازار بورس و فرابورس، سه‌هزار۳۹۸ میلیارد ریال اوراق بهادار معامله شد. در بورس اوراق بهادار تهران در بیش از ۵۶ هزار معامله، حدود ۷۸۰ میلیون برگه ورقه بهادار مورد دادوستد قرار گرفت و شاخص کل با افزایش ۸۴ واحدی و ایستادن در مقدار ۷۹ هزار۶۲۵ واحد، یک کام دیگر خود را به کانال ۸۰هزارواحدی نزدیک کرد. معامله بلوک‌های اشخاص حقوقی روی دو نماد فارس و حکشتی موجب مثبت‌شدن شاخص کل شد؛ به‌صورتی‌که این دو نماد به سه ترتیب با ۵۷ و ۴۹ واحد اثر مثبت، بیشترین تأثیر در معاملات را داشتند. در گروه فلزات اساسی بیشتر نمادها در دامنه منفی معامله شدند. ولی شرکت‌های تولیدکننده سرب و روی، همچنان تحت اثر افزایش‌های قبلی قیمت‌های جهانی خود، با استقبال سرمایه‌گذاری، روز خوبی را تجربه کردند. در این گروه کیمیا با ۴۷ و توسعه معادن روی با ۳۹ میلیارد ریال جزء سهام با بیشترین ارزش معامله بودند. با به‌تعمیق افتادن جلسه اوپک و تصمیم‌گیری در خصوص آینده تولید و فروش طلای سیاه، همچنان نمادهای پالایشگاهی، معاملات کم‌رقمی را پشت سر می‌گذارند. باید منتظر تصمیمات ولو نه‌چندان اثرگذار کشورهای عضو اوپک و به‌خصوص ماجراجویی سعودی‌ها ماند. با افزایش قیمت جهانی متانول و رسیدن به مرز ۲۹۰ دلار به ازای هر تن، نماد زاکرس رای تعدیل مثبت بسته شد و نمادهای شخارک و شفن نیز با فشار تقاضا، صف خرید شدند. گروه خودرویی هم عمدتاً با معاملاتی خنثی، روند نزولی و البته آهسته خود را ادامه داد. در گروه بانک هم همچنان بیشتر نمادها بسته هستند و البته خبرهای خوبی از این صنعت به گوش نمی‌رسد. بازار امروز هم در میان تعطیلات این هفته با توجه به نبود اخبار خاص، ممکن است در غیاب بسیاری از سرمایه‌گذاران، معاملات کم‌جمعی را داشته باشد.

عنوان شاخص	مقدار	تغییر
کل	۷۹۶۵۸۹	۸۴۴۷+
شاخص قیمت	۲۸۰۹۵۸	۲۹۸۱+
شاخص کل (موزن)	۱۶۱۴۴۸	۶۲۳۰+
شاخص قیمت (موزن)	۱۲۸۶۲۴	۳۹۷۰+
آزاد شناور	۸۸۸۳۴۸	۲۳۳۶+
۵۰ شرکت بزرگ	۳۱۲۲۲	۵۰۰+

ارز	قیمت (موزن)	تغییر
دلار آمریکا	۳۱۰۴	۴۵-
یورو	۴۱۲۳	۴۷+
پوند	۴۸۰۸	۵۳+
درهم	۱۰۷۵	۲۰+

طلا و سکه	قیمت	تغییر
طرح قدیم	۱۰۹۵۰۰۰	-
طرح جدید	۱۱۱۹۰۰۰	۱۷۰۰۰+
تیم	۵۶۲۰۰۰	۲۰۰۰-
ربع	۲۹۶۰۰۰	-
گرمی	۱۸۵۰۰۰	۱۰۰۰-
گرم ۱۸ عیار	۱۱۱۲۰۳	۸۰۰۳+
اونس (دلار)	۱۱۹۰۳	۵۷+

خبر

اولین توضیحات ترکان درباره سانحه قطار سمنان

● اکبر ترکان با حکم معاون اول رئیس‌جمهور، مسئول بررسی علل حادثه تصادف دو قطار در نزدیکی سمنان و جان‌باختن تعدادی از هموطنانمان شد.

ترکان در بازدید از محل اتوماسیون راه‌آهن شمال شرق گفت: مراحل کار درباره تصمیمات صورت‌گرفته افراد مسئول در حال بررسی است و اگر احیاناً قصوری در این زمینه صورت گرفته باشد، باید به مقصر رسید و این بخش کار با جدیت رسیدگی می‌شود.

به گزارش روابط عمومی شورای عالی مناطق آزاد تجاری و ویژه، ترکان عصر یکشنبه ضمن تشریح اقدامات صورت‌گرفته درباره سانحه قطار سمنان، بیان کرد: کار بررسی حادثه از روز گذشته آغاز شده و بازرسان از کارخانجات تولید قطعات سی‌تی‌سی و ای‌تی‌سی بازدید کردند و راجع به قراردادهای رجا و این کارخانجات برای اتوماسیون تجهیزات مباحثی صورت گرفته و اطلاعات به صورت مکتوب نیز از این واحدها اخذ شده تا بتوانیم درحال‌حاضر بفهمیم سیستم اتوماسیون به چه نحو کار خود را صورت داده است.

ترکان در خلال بازدید خود از محل اتوماسیون راه‌آهن شمال شرق گفت: مراحل کار درباره تصمیمات صورت‌گرفته افراد مسئول در حال بررسی است و اگر احیاناً قصوری در این زمینه صورت گرفته باشد، باید به مقصر رسید، این بخش کار با جدیت رسیدگی می‌شود.